

(силахъ) пустна го безъ сумнѣніе (шупе) и му рече: повни добръ, да не слѣжешъ поручникъ-тъ си: зашто то неможешъ убѣгна никадѣ отъ сила та му, и той каза че неще да го слѣже, а на умъ-тъ си думаше: тоя Русинъ е лудъ, азъ отъ такъвъ поручникъ не сж боѣ, и нити вечъ ще дойда тука, нито пары тѣ ще донесѣ. И тѣй отиде въ земля та си, а това го имаше като игрѣ. Но като ся минаха нѣколко дни, явимуся святой Николай, убадися че е неговы-атъ поручникъ, каза му да занесе пары тѣ на господарь-тъ си, за да не пати зло, и стана невидимъ. Робъ-тъ като ся почувуди, мыслеше че това не е нищо и го забрави. Слѣдъ нѣколко дни като яздеше конья на поле то (кѣра), явимуся пакъ святой Николай грабна го отъ конья, трѣшна го долу, и рече: скоро занеси на чловѣкъ-тъ пары тѣ: зашто то ако не ги занесешъ, тога ще видишь какво ще ти направя. Но той слѣдъ нѣколко дни пакъ забрави това: „Както правять и сега мнозина, кога сж въ болестъ и бѣдѣ, обѣщаватся много, а кога ся избавять, сичко то забравять“ Подиръ нѣколко дни, като бѣха ся събрали князове тѣ и голѣмцы тѣ съ конье на едно мѣсто, дойде тамо и тоя робъ и като ся спрѣ тамо, грабна го отъ конь-атъ невидима сила, трѣшна го долу, мѣчеше го и думаше: не ти ли рѣкохъ да занесешъ пары тѣ на чловѣкъ-тъ, който положи съ вѣрѣ надѣждѣ тѣ си на мене. А ты зашто като безумный варваринъ забрави мое то поручителство, и не ся убоя отъ Бога? и тѣй като го тѣркаля и мѣчи тая невидимѣ силѣ, сичкы тѣ хора ся разбѣгаха отъ страхъ, а той лежеше като мъртъвъ. Послѣ като дойдоха и го взеха сро-